№ 247 (570). Rok III. Warszawa, 2 listopada 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 450 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 600 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 1000 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 1500 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 1500 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji **60 mk.**

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 246-go.

Od Administracji.

Administracja „Dziennika Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę" zawiadamia, że przyjmuje wszelkie ogłoszenia ustaw spółek akcyjnych, banków, przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, sprawozdania, bilanse, licytacje, poszukiwania, zawiadomienia o zaginionych dokumentach i inne.

Biuro Administracji czynne od godziny 10-ej do 2-ej po południu.

Od Redakcji.

Redakcja „Dziennika Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę" zawiadamia Instytucje Państwowe, że przyjmuje do opublikowania wszelkie komunikaty, które dotyczą mieszkańców Warszawy.

Redakcja czynna od godziny 8-ej zrana do 3-ej po południu. Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, Senatorska 12 (pałac Blanka) lewa oficyna, I-sze piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon №417-03.

ROZPORZĄDZENIA KOMISARZA RZĄDU

Okólnik Nr. 41.

Do wszystkich Komisarjatów Policji Państwowej. m. st. Warszawy.

W razie zatrzymania przez Komisarjat P. P. mężczyzn, urodzonych w latach 1899, 1900 i 1901, a uchylających się od spełniania powsz. obow. służby wojsk., t. j. takich, którzy nie stawili się do P. K. U w związku z mobilizacją w latach 1919 i 1920, lub też w związku z dodatkowym poborem roczników 1899 i 1900 — we wrześniu 1921 r. i rocznika 1901— w marcu 1922 r., względnie nie będących w możności wylegitymować się należytym dokumentem, stwierdzającym wypełnienie powsz. obow. służby wojsk. w terminach wskazanych powyżej Komisarjaty P.P., winny po ustaleniu tożsamości osoby, przeprowadzenia dochodzenia w myśl treści okólników № № 68, 69 lub 75 z 1921 r., oraz 6 i 10 z r. 1922 i spisaniu protokułu, — wyżej wymienione osoby doprowadzić wraz z aktami do Prokuratora przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, który orzeknie o ich zatrzymaniu lub zwolnieniu.

W celu sprawdzenia, czy względem zatrzymanych Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę nie wszczął już uprzednio dochodzenia, zwłaszcza względem osób powracających z zagranicy, lub niemeldowanych wogóle w Warszawie, Komisarjaty P. P. porozumiewać się winny z oddziałem Spraw Wojskowych Komisarjatu Rządu telefonicznie. 125-12.

W razie wydania orzeczenia przez Prokuratora przy sądzie Okręgowym w Warszawie o natychmiastowem osadzeniu w areszcie prewencyjnym w Komisarjacie P. P. lub w więzieniu, Komisarjaty P. P. winny po porozumieniu się z Prokuratorem przy Sądzie Okręgowym i właściwą P. K. U., w terminie, oznaczonym przez P. K. U., doprowadzić zatrzymanego do Komisji Przeglądowo-lekarskiej; ta orzeka o fizycznej zdolności do służby wojskowej zatrzymanego i wydaje odpowiedni dokument, który Komisarjat P. P winien przesłać do dyspozycji Prokuratora przy Sądzie Okręgowym.

W razie wydania przez Prokuratora przy Sądzie Okręgowym orzeczenia o zwolnieniu, Komisarjaty P. P. zawiadomią o tem właściwe P. K. U., dokąd równocześnie winny przesłać protokuł dochodzenia.

W razie zatrzymania osób urodzonych w latach 1899, 1900, i 1901, mających karty powołania, lecz niewcielonych do Oddziałów wojskowych z powodu uchylenia się ich od służby wojskowej, Komisarjaty P. P. winny zatrzymywać takie osoby i skierowywać do właściwych P. K. U., pamiętać przytem należy, iż postępowanie w sprawach, dotyczących mężczyzn należących do roczników od 1898 do 1885 włącznie nie zostaje zmienione i akty spraw kierować należy w dalszym ciągu do Oddziału Spraw Wojskowych Komisarjatu Rządu.

Warszawa d. 27 października 1922 r.

Komisarz Rządu
na m. st. Warszawę.
Z. Beczkowicz

Z KOMISARJATU RZĄDU.

Decyzje Komisarza Rządu.

Za przekroczenie ustawy ograniczającej spożycie alkoholu.

Hertz Izrael i Szajndla—20.000 m. i 1 miesiąc bez. aresztu, Jarosiński Wojciech — 20.000 i 3 dni aresztu, Herszenkrug Moszek Majer—20.000 mk. i 1 miesiąc aresztu, Masnida Rozalja — 20.000 mk. i 2 tygodnie aresztu, Rozner Szachna, wł. sklepu spoż., Czerniakowska 111 — 1 mies. aresztu i po 20.000 mk. kary.

Banikowski Adam, wł. rest. „Hot. Polskiego"—7 dni bezwzgl. aresztu i 100.000 mk.

Kosmala Henryk—20.000 mk.;

Dziemańska Zofja, wł. kawiarni, ul. św. Wincentego 29, Jurasik Wiktor, Hana Marcin, wł. kaw. Czerniakowska—178 po 1 mies. aresztu, Dutkiewicz Zdzisław — 2 dni bezwzględnego aresztu i po 20.000 mk.

Kemiński Leopold, Skórkowski Alfons po 20.000 mk.

Rosińska Aurelja, wł. jadłodajni, Al. 3-go Maja — 1 miesiąc aresztu, Praks Bogumił—3 dni aresztu i po 20.000 mk.

Małczyński Seweryn—20.000 mk.

Rogatko Władysław, wł. kawiarni—1 mies. aresztu, Stępniak Czesław—3 dni aresztu i po 20.000 mk.

Sobas Marjan—20.000 mk.

Zylberkasten Mendel, wł. kaw, Apfelbaum Rywka, Czajkowska Marja, wł. kaw. Bagatela 10 — po 1 miesiącu aresztu, Rawski Bronisław—7 dni aresztu, Jędrzejewska Aleksandra, Bartnikiewicz Konstanty—po 3 dni aresztu i po 20.000 mk.

Martosz Jan. Medyński Tomasz, Gomuła Stanisław — po 20.000 mk.

Zakrzewski Bogdan, właśc. rest. „Ostatni Grosz"—20.000 mk.

Frączak Władysław—5.000 mk.

Haberberg Hajla — 20.000 mk i 1 miesiąc aresztu, Majznerska Genowefa, Syrobaba-Kilanowicz Natalja—po 20.000 mk.

Janowski Kacper, wł. kawiarni „Gościniec" — 1 miesiąc aresztu i 20.000 mk.

Sobociński Robert, Adamczyk Józef—po 20.000 mk.

Oliwiecka Stanisła., wł. baru „Dla Wszystkich" i Pawłowski Władysław — po 2 tygodnie aresztu i po 20.000 mk.

Pawelec Walerja—3 dni aresztu i 20.000 mk.

Kraszewski Eugenjusz, Albert Wacław—po 5.000 mk.

Drzewosowski Konstanty, właśc. kaw., Grójecka 14 i Kaniewski Bolesław—po 1 miesiącu aresztu i po 20.000 mk.

Wieczorek Stanisław — 5.000 mk.

Drzewosowski Konstanty, właśc. kawiarni, Grójecka 14—zamknięcie kawiarni, 2 mies. aresztu i 100.000 mk.

Białas Leon—2 tygodnie aresztu, Wrzosek Jan — 1 miesiąc aresztu i po 20.000 mk.

Areszt na odezwy.

Upatrując w treści odezwy w żargonie Centralnego Komitetu Wyborczego Związku Proletarjatu Miast i Wsi p. n. „Do żydowskich robotników i robotnic" cechy przestępstwa w art. 129 K. K. przewidzianego Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę na zasadzie art. 27 cz. 1 Dekretu w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. 1919 Nr. 14 poz. 186) obłożył w dniu 28-ym października r. b. aresztem wyżej wymienioną odezwę przy równoczesnem wytoczeniu sprawy sądowej przeciw winnym wydania i rozpowszechniania tej odezwy.

* * *

Upatrując w treści odezwy wierszowanej Związku Proletarjatu Miast i wsi, drukowanej w Krakowie, cechy przestępstwa w art. 129 K. K, przewidzianego — Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę, na zasadzie art. 27 cz. 1 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. 1919 № 14. poz. 186) obłożył w dniu 28 października r. b. aresztem przy równoczesnem wytoczeniu sprawy sądowej przeciw winnym wydania i rozpowszechniania tej odezwy.

Areszt na jednodniówkę

Upatrując w treści artykułów, zamieszczonych w jednodniówce z datą 21 października 1922 r. p. n., „Cejtfragn" cechy przestępstwa w art. 129 K. K, przewidzianego, — Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę na zasadzie art, 27 cz. 1 Dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. 1919 № 14 poz. 186) obłożył w dniu 31 b. m. aresztem wyżej wymienioną jednodniówkę w żargonie przy równoczesnen wytoczeniu sprawy sądowej przeciw winnym wydania i rozpowszechniania tej jednodniówki.

USTAWA

z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie rozbudowy miast.

(Ciąg dalszy)

Art. 16. Pożyczki będą udzielane przez instytucje, wyżej wymienione, za zabezpieczeniem hipotecznem prywatnym osobom najwyżej do 80% wartości nieruchomości (art. 13 ust. 1), gminom i intytucjom użyteczności publicznej do 90% wartości nieruchomości, a to na budowę domów z małemi mieszkaniami lub remont takich domów.

Gminy mogą otrzymać pożyczki amortyzacyjne do 90% kosztów budowy nawet bez hipotecznego zabezpieczenia

Pożyczki będą wypłacane przez instytucje powyżej wymienione w pełnej sumie (al pari).

Wartość nieruchomości przy oszacowaniu nie może być wyżej przyjęta, jak jej rzeczywiste koszty, przyjmując jednakowoż wartość zajętego pod budowę gruntu najwyżej 20% oszacowanej wartości całej nieruchomości.

Pożyczki te mogą być przez dłużników w każdym czasie w całości spłacone w odnośnych obligacjach lub gotówką według nominalnej ich wartości.

Bliższe warunki udzielenia pożyczek i spłaty będą określone w rozporządzeniu wykonawczem.

Rozporządzenie to winno zawierać postanowienie, że pożyczki będą udzielane na wniosek odnośnych komitetów rozbudowy oraz, że przy uchwalaniu pożyczek budowlanych będzie uczestniczył delegat komitetu z głosem stanowczym.

Art. 17. Obligacje mieszkaniowe i komunalne, o których mowa w art. 13, gwarantowane przez Państwo, mają pupilarne bezpieczeństwo. Gwarancja Państwa obejmuje tak oprocentowanie, jak i spłatę kapitału.

Art. 18. Na pokrycie niedoborów akcji rozbudowy gminy miejskie mają prawo ustanawiać i pobierać z upoważnienia władzy nadzorczej osobne opłaty komornianne wedle norm, przewidzianych w ustawie o zasileniu finansów miejskich z dnia 17 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 2 poz. 6) dla podatku od lokali, oraz podatek od gruntów niezabudowanych.

Art. 19. Opłata komorniana nie może przenosić 500% od czynszu, płaconego w r. 1914.

Od właścicieli niezabudowanych gruntów zamiast opłaty komornianej gmina może pobierać podatek, wysokość którego wynosić może 1% od sta oszacowanej każdorocznie wartości nieruchomości.

Art. 20. Gmina ma prawo zatrzymać na pokrycie kosztów poboru nie więcej niż 10% zainkasowanych opłat komornianych i podatku od gruntów.

Art. 21. Miasta, określone w art. 13, będą miały prawo wydawania obligacji dla pokrycia kosztów budowy mieszkań, względnie remontu w budynkach, stanowiących własność miasta.

Niezależnie od tego mają jednak rzeczone miasta także prawo korzystania z kredytu w zakładach, wymienionych w art. 13, na warunkach ulgowych powyżej podanych.

Art. 22. W skrypcie dłużnym musi dłużnik (właściciel domu) przyjąć zobowiązanie ustanowienia czynszów po ukończeniu budowy w ten sposób, by dochód od własnych kapitałów, włożonych w nieruchomość, nie przekraczał 2% ponad stopę procentową, pobieraną przez Polską Krajową Kasę Pożyczkową od weksli. Obowiązek ten dłużnika ma być odpowiednio zabezpieczony.

Ponadto dłużnik winien zezwolić na hipoteczny wpis tej treści, że przez czas trwania stosunku pożyczkowego nie wolno właścicielowi nieruchomości obciążyć ani pozbywać realności bez zgody wierzycieli.

Z ważnych powodów mogą być dozwolone wyjątki od postanowień niniejszego artykułu.

Art. 23. Wynikający z różnicy pobieranych i opłacanych procentów niedobór, który będą miały powyższe miasta i instytucje, wydające obligacje mieszkaniowe, z doliczeniem 1% na administrację, pokrywa Skarb Państwa w 80%, a odnośne interesowane gminy w 20%.

W tym samym stosunku odpowiada gmina za niedobór finansowy, ktoryby powstał dla Państwa wskutek poręki Państwa za opłatę procentów i kapitału, unormowanej w niniejszej ustawie.

Art. 24. Celem umożliwienia instytucjom, w art. 13 wymienionym, wypłaty pożyczek w pełnej kwocie, dalej celem umożliwienia im obniżenia procentów w sposób wyżej podany do 3%, względnie 2% rocznie dla współdzielni mieszkaniowych i gmin, dalej celem umożliwienia rzeczonym instytucjom udzielenia zaliczek gotówkowych w tych wypadkach, w których nie mogą być udzielone pożyczki w obligacjach, czy to z powodu przejściowej niemożności zabezpieczenia, czy to z powodu trudności w umieszczeniu obligacji, wreszcie w celu umożliwienia rzeczonym instytucjom wypłaty kuponów od obligacji, tudzież wypłaty gotówki za obligacje, Skarb Państwa będzie udzielał tymże instytucjom odpowiednich zaliczek, które będą periodycznie ustalane. Zaliczki będą bezprocentowe.

Art. 25. Rządowi służy prawo zastąpienia gwarancji i zobowiązań, przewidzianych niniejszą ustawą, przez wypłatę kwoty 20 miljardów marek polskich do rąk instytucji, w art. 13 p. a) i b) wymienionych, na cele ustawą przewidziane.

Art. 26. Wszelkie ulgi dla nowych budowli przewiduje osobna ustawa z dnia 22 września 1922 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 88 poz. 786).

Art. 27. Dobudowy i nadbudowy, wykończenie rozpoczętych a niezamieszkanych domów oraz przebudowy, o ile stwarzają nowe lokale mieszkalne, traktuje się w zrozumieniu niniejszej ustawy na równi z budową nowych domów.

Art. 28. Dłużnicy, biorący pożyczkę na cele mieszkaniowe wedle przepisów niniejszej ustawy, wolni są od odpowiedzialności osobistej za dotyczący dług, a odpowiedzialność ich ogranicza się do hipoteki realności, na której dług zostaje zabezpieczony.

Art. 29. Ustawa niniejsza nie narusza postanowień szczególnych ustaw, które upoważniają Państwo, gminę lub inne instytucje do żądania wywłaszczenia na pewne specjalne cele, jak na cele kolejowe, budowli wojskowych, wodnych, regulacji ulic i t. p.

Przepisy ustawy o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 70, poz. 462) nie odnoszą się do gruntów, położonych w obrębie miast, których ogólny obszar nie przekracza 25 ha.

(D. c. n.)

Redaktor J. Plewiński.

Drukarnia F. Syrewicza i S-ki, Senatorska 38-39 tel. 69-80.